

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili**

Serviciul Soluționare Contestații

ANAF

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București
Tel: 021 4089450
Fax: 021 4089301
e-mail: contestatii.DGAMC@anaf.ro

DECIZIA nr. 120 / 19.12.2017

privind soluționarea contestației depusă de

SC X SRL

înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații

din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr. SSC 1588/16.11.2017

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizat de Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.R.F.P X, asupra contestației formulate de **SC X SRL**, cu sediul social în sat X X, comuna X, nr. X, Biroul X, județul X, având CUI X, înregistrată la ORC X sub nr. X, prin reprezentantul legal dnul X, în calitate de administrator.

Societatea X solicită anularea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/07.09.2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/07.09.2017 de către Activitatea de inspecție fiscală din cadrul AJFP X, **în ceea ce privește suma de X lei**, reprezentând **impozit pe profit**.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia de impunere privind

obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/07.09.2017 a fost comunicată societății în data de **11.09.2017**, iar contestația a fost înregistrată la registratura A.J.F.P X la data de **18.10.2017**, conform ștampilei registraturii aplicată pe contestație, aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, societatea X SRL la data depunerii contestației figurând la poziția nr. X din „*Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 ianuarie 2017 conform criteriilor de selecție prevăzute de OPANAF nr. 3609 din 15 decembrie 2016*”, Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este legal investit să soluționeze contestația formulată de SC X SRL.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. X/07.09.2017 emisă de organele fiscale din cadrul A.J.F.P X, în privința sumei de X lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar, societatea X SRL susține următoarele:

Suma care face obiectul contestației o reprezintă obligația fiscală în sumă de X lei – impozit pe profit stabilit suplimentar în sarcina societății prin Decizia de impunere nr. X/07.09.2017 emisă ca urmare a inspecției fiscale efectuate de către organele de inspecție fiscală aparținând AJFP X, ce a vizat, în privința impozitului pe profit, perioada 01.01.2011-31.12.2016.

Societatea susține că a depus la organul fiscal teritorial următoarele declarații fiscale, cod 101, privind impozitul pe profit:

- Declarația 101 privind impozitul pe profit aferentă anului 2016, folosind un formular greșit în care era menționat ca perioadă de raportare anul 2017, prin care a declarat la rândul 48 o diferență de impozit pe profit datorat în sumă de X lei, înregistrată sub nr. INTERNET – X-2017 din data de 24.03.2017, sumă înregistrată în fișa sintetică cu scadența 25.03.2018;
- Declarația 101 privind impozitul pe profit aferentă anului 2016, folosind formularul corect în care era menționat ca perioadă de raportare anul 2016, prin care a declarat, la rândul 48, o diferență de impozit pe profit datorat în sumă de X lei, înregistrată sub nr. INTERNET – X-2017 din

data de 28.03.2017, sumă înregistrată în fișa sintetică cu scadența 25.03.2017;

- Declarația 101 privind impozitul pe profit rectificativă pentru declarația depusă greșit pentru anul 2017, prin care a declarat la rândul 49 o diferență de impozit pe profit de recuperat în sumă de X lei, înregistrată sub nr. INTERNET X-2017 din data de 17.05.2017, sumă înregistrată în fișa sintetică cu scadența 26.03.2018.

Suma de X lei datorată pentru trimestrul IV al anului 2016 a fost achitată de către societate în datele de 21.03.2017, 24.03.2017 și 27.03.2017.

În urma depunerii declarațiilor și plății sumei de X lei, a rămas în fișa sintetică pe plătitor suma de X lei ca fiind achitată în plus.

Ulterior transmiterii de către organele de control a raportului de inspecție fiscală, societatea a fost notificată de faptul că declarația 101 privind impozitul pe profit pentru care contestatara a folosit formularul în care era menționat ca perioadă de raportare anul 2017, atât cea inițială, cât și cea rectificativă, nu poate fi luată în considerare pentru anul 2016, deoarece data scadentă este 25.03.2018, astfel că suma de X lei este aferentă anului 2017 și nu privește perioada verificată.

Prin depunerea, în data de 13.10.2017, a Declarației rectificative 101 privind impozitul pe profit cu perioada de raportare anul 2017, suma de X lei ce figura în fișa sintetică ca impozit pe profit achitat în plus, va fi stinsă prin corectarea acestei declarații la data scadenței acesteia.

Prin urmare, rezultă că, prin depunerea Declarației 101 privind impozitul pe profit înregistrată sub nr. INTERNET – X-2017 din data de 28.03.2017 și prin plata în datele de 21.03.2017, 24.03.2017 și 27.03.2017 a sumei înregistrate în fișa sintetică cu scadența 21.03.2017, societatea a declarat și achitat corect obligațiile fiscale ale anului 2016 și, în consecință, suma de X, stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală de plată în sarcina SC X SRL, este neîntemeiată și obligă societatea la achitarea încă o dată a sumei respective.

În consecință, SC X SRL solicită exonerarea de la plata sumei de X lei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de către organele de inspecție fiscală, respectiv anularea Deciziei de impunere nr. X/07.09.2017.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/07.09.2017, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/07.09.2017 de către Activitatea de inspecție fiscală din

cadrul AJFP X, organele de control au calculat în sarcina contestatarei obligații fiscale suplimentare în sumă totală de X lei, compusă din:

- suma de X lei, reprezentând impozit pe profit;
- suma de X lei, reprezentand TVA.

Decizia de impunere nr. X/07.09.2017 și Raportul de inspecție fiscală nr. X/07.09.2017 au fost emise urmare a inspecției fiscale parțiale la care a fost supusă societatea contestatoare în perioada 11.07.2017-04.09.2017, prin care au fost verificate **impozitul pe profit pentru perioada 01.01.2011-31.12.2016** și taxa pe valoarea adăugată pentru perioada 01.12.2011-30.04.2017.

Din totalul sumei de X lei - impozit pe profit stabilit suplimentar de plată în sarcina societății X SRL prin Decizia de impunere nr. X/07.09.2017, suma de X lei, care a fost contestată de societate, reprezintă o diferență suplimentară de impozit pe profit față de impozitul pe profit înregistrat de societate în evidența contabilă, cel înregistrat în bilanțele de verificare și cel declarat de societate, diferență ce a rezultat din declararea eronată prin declarațiile 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2016.

În stabilirea obligației suplimentare de plată în sumă de X lei, contestată de societate, organele de inspecție fiscală au avut în vedere prevederile art. 102, alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organului fiscal, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă impozitul pe profit în sumă de X lei aferent anului 2016 stabilit prin actul administrativ fiscal contestat este legal datorat, în condițiile în care, din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă o altă situație de fapt decât cea constatată la momentul emiterii deciziei contestate, întrucât societatea a depus în mod corect Declarația 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2016 la data de 28.03.2017.

În fapt, societatea a depus la organul fiscal teritorial declarațiile 101 privind impozitul pe profit aferent anului 2016, astfel:

- Declarația anuală privind impozitul pe profit, cod 101, în care s-a menționat eronat ca an de raportare anul 2017, prin care societatea a declarat la rândul 48 o diferență de impozit pe profit datorat în sumă de X lei, înregistrată sub nr. INTERNET – X-2017 din data de 24.03.2017, suma înregistrată în fișa sintetică cu **scadența 25.03.2018**;

- Declarația anuală privind impozitul pe profit, cod 101, aferentă anului 2016, prin care a declarat, la rândul 48, o diferență de impozit pe profit datorat în sumă de X lei, înregistrată sub nr. INTERNET-X-2017 din data de 28.03.2017, suma înregistrată în fișa sintetică cu **scadența 25.03.2017**;

- Declarația 101 privind impozitul pe profit prin care s-a rectificat declarația 101 în care s-a menționat eronat ca an de raportare anul 2017, prin care societatea, la rândul 49, a declarat o diferență de impozit pe profit de recuperat în sumă de X lei, înregistrată sub nr. INTERNET -X-2017 din data de 17.05.2017, sumă înregistrată în fișa sintetică cu scadența 26.03.2018.

Suma de X lei reprezentând impozit pe profit aferent anului 2016 a fost achitată de societate în datele de 21.03.2017, 24.03.2017 și 27.03.2017.

În perioada 11.07.2017-04.09.2017, societatea X SRL a făcut obiectul unei inspecții fiscale ce a avut drept scop verificarea **impozitului pe profit**, pentru perioada **01.01.2011-31.12.2016**, precum și a taxei pe valoarea adăugată, pentru perioada 01.12.2011-30.04.2017.

La finalizarea inspecției, organele fiscale au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/07.09.2017, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/07.09.2017. În cuprinsul acestora, organele de control au stabilit suplimentar de plată în sarcina societății suma de X lei, rezultată din declararea eronată, prin declarațiile 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2016.

Ulterior comunicării deciziei de impunere și raportului de inspecție fiscală către societate, organele de control au fost informate asupra faptului că atât declarația anuală a impozitului pe profit, cod 101, depusă eronat de societate în data de 24.03.2017, cât și cea rectificativă depusă în data de 17.05.2017, nu sunt aferente anului fiscal 2016, ci anului fiscal 2017, scadența obligațiilor fiscale cuprinse în acestea fiind la data de 25.03.2018.

Societatea X SRL a mai depus încă o declarație rectificativă, cod 101, privind impozitul pe profit cu perioada de raportare anul 2017, înregistrată sub nr. INTERNET X din data de 13.10.2017, astfel încât suma de X lei ce apărea ca impozit pe profit achitat în plus în fișa sintetică la data inspecției să fie stinsă prin corectarea acestei declarații la data scadentă a acesteia, respectiv la 25.03.2018.

În drept, art. 93 alin. (2), art. 94 alin. (1), art. 101 alin. (1) și (3), art. 105 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează următoarele:

“Art. 93 Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile [art. 95](#) alin. (4) și [art. 102](#) alin. (2);

Art. 94 Stabilirea creanțelor fiscale sub rezerva verificării ulterioare

(1) Quantumul creanțelor fiscale se stabilește sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspecții fiscale sau a unei verificări a situației fiscale personale.

Art. 101*) Obligația depunerii declarației fiscale

(1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit [Codului fiscal](#) sau altor legi speciale, la termenele stabilite de acestea.

(3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține și în cazurile în care:

- a) a fost efectuată plata obligației fiscale;
- b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale;
- c) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii;
- d) veniturile sunt obținute în România de contribuabili nerezidenți și care potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri nu sunt impozabile în România.

Art. 105*) Corectarea declarației fiscale

(1) Declarația de impunere poate fi corectată de către contribuabil/plătitor, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale.

(2) Declarația informativă poate fi corectată de către contribuabil/plătitor indiferent de perioada la care se referă.

(3) Declarațiile prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi corectate prin depunerea unei declarații rectificative.”

Din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare se rețin prevederile art. 42 alin. (1) referitoare la obligația depunerii de către contribuabili a declarației de impozit pe profit:

“Art. 42 - Depunerea declarației de impozit pe profit

(1) Contribuabilii au obligația să depună o declarație anuală de impozit pe profit până la data de 25 martie inclusiv a anului următor, cu excepția contribuabililor prevăzuți la [art. 41](#) alin. (5) lit. a) și b), alin. (16) și (17), care depun declarația anuală de impozit pe profit până la termenele prevăzute în cadrul acestor alineate.”

Potrivit textelor de lege anterior menționate, cuantumul creanțelor fiscale se stabilește, sub rezerva verificării ulterioare, prin declarație de impunere depusă de către persoanele obligate potrivit [Codului fiscal](#) sau altor legi speciale, la termenele stabilite de acestea. Obligația depunerii declarației fiscale se menține și în cazurile în care a fost efectuată plata obligației fiscale, obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale, precum și în cazul în care pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii sau în cazul în care veniturile sunt obținute în România de contribuabili nerezidenți și care potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri nu sunt impozabile în România.

Totodată, prevederile legale citate stabilesc obligația contribuabililor de a depune declarația anuală și de a plăti impozitul pe profit aferent până la data de 25 martie inclusiv a anului următor. În interiorul termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale, declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabili prin depunerea unor declarații rectificative.

Din documentele existente la dosarul cauzei, organul de soluționare reține că societatea X SRL a depus, în data de 24.03.2017, Declarația 101 privind impozitul pe profit în care a menționat anul de raportare 2017 și a înregistrat la rândul 48 o diferență de impozit pe profit datorat în sumă de X lei, scadent la data de 25.03.2018.

Ulterior, pentru a îndrepta eroarea materială din declarația depusă în 24.03.2017, societatea a depus, în data de 17.05.2017, o Declarație 101 rectificativă, tot pentru anul de raportare 2017, în care a menționat, la rândul 49, impozit pe profit de recuperat în sumă de X lei, sumă care, de asemenea, a fost înregistrată în fișa sintetică cu scadența în luna martie 2018.

Societatea menționează în contestație faptul că a fost contactată și informată asupra faptului că cele două declarații nu pot fi luate în

considerare pentru anul 2016, întrucât scadența obligațiilor fiscale înscrise în acestea este în luna 03.2018 și, în vederea reglării situației din fișa sintetică, contestatara a mai depus, în data de 13.10.2017, încă o declarație 101 rectificativă privind impozitul pe profit cu perioada de raportare anul 2017, înregistrată sub nr. INTERNET X, prin care a completat valoarea 0 atât la rândul 48 – “Diferența de impozit pe profit datorat”, cât și la rândul 49 – „Diferența de impozit pe profit de recuperat”.

Urmare depunerii declarațiilor rectificative pentru anul 2017, suma de X lei, care la data controlului apărea în fișa sintetică ca fiind impozit pe profit achitat în plus, a fost corectată, fiind eliminată din fișa fiscală a contribuabilului.

În ceea ce privește Declarația privind impozitul pe profit aferent anului 2016, cod 101, organul de soluționare reține că aceasta a fost depusă de societate în data 28.03.2017, aceasta fiind singura declarație 101 depusă de societate aferentă **impozitului pe profit pentru anul 2016**, celelalte declarații depuse de societate, respectiv cea inițială din 24.03.2017, cât și cea rectificativă din 17.05.2017, vizând obligații fiscale aferente anului 2017., care nu au legătură cu fondul cauzei. Astfel, argumentul organelor de inspecție fiscală din Decizia de impunere nr. X/07.09.2017 și din Raportul de inspecție fiscală nr. X/07.09.2017 potrivit căruia diferența suplimentară în sumă de X lei a fost “determinată de declararea eronată prin declarațiile 101 privind impozitul pe profit pentru anul 2016” nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației.

De asemenea, se reține că în emiterea Deciziei de impunere nr. X/07.09.2017 prin care s-a stabilit obligația suplimentară de plată în sumă de X lei, organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de faptul că, deși societatea a depus eronat Declarația 101 pentru anul 2016, înscriind anul fiscal 2017 în loc de 2016, de două ori (o dată în data de 24.03.2017 și a doua oară în data de 17.05.2017), totuși aceasta a declarat corect suma de X lei reprezentând impozit pe profit de plată aferent anului 2016, prin depunerea, în data de 28.03.2017, a Declarației 101 privind impozitul pe profit înregistrată sub nr. INTERNET-X-2017.

Astfel, în ceea ce privește impozitul pe profit aferent anului 2016 în sumă de X lei declarat de către societate la rândul 48 din Declarația 101 depusă în data de 28.03.2017 și înregistrată sub nr. INTERNET- X, cu scadența în data de 25.03.2017, organul de soluționare reține că acesta a fost corect declarat și achitat de societate în întregime în datele de

21.03.2017, 24.03.2017 și 27.03.2017, fapt confirmat și prin adresa nr. X/11.12.2017 emisă de organele fiscale din cadrul DGAMC- Serviciul Evidență Analitică pe Plătitori, Restituiri, Compensări nr. 1, fără ca organele de inspecție fiscală să fi constatat acest fapt.

Totodată, prin adresa mai sus menționată, a fost detaliat și modul în care societatea X SRL a declarat și achitat impozitul pe profit aferent anului 2016. Astfel:

- pentru trimestrul 1, societatea a declarat impozit pe profit în sumă de X lei, achitat prin ordin de plată în data de 25.04.2017;
- pentru trimestrul 2, societatea a declarat impozit pe profit în sumă de X lei, achitat cu ordine de plată în data de 19.07.2017 (X lei), respectiv în data de 25.07.2017 (X lei);
- pentru trimestrul 3, societatea a declarat impozit pe profit în sumă de X lei, achitat cu ordinul de plată din data de 24.10.2017;

În data de 28.03.2017, contestatara a depus Declarația 101 anuală în care a menționat impozit pe profit rămas de plată pentru anul 2016 în sumă de X lei, achitat cu ordinele de plată din X (X lei), 24.03.2017 (X lei) și din 27.03.2017 (X lei).

Ulterior, la data de 28.06.2017, societatea a depus declarație rectificativă aferentă declarației anuale 2016, diminuând impozitul pe profit declarat inițial cu suma de X lei.

Astfel, se reține că societatea și-a îndeplinit obligațiile declarative aferente anului 2016, declarând un impozit pe profit anual în cuantum de X lei, sumă pe care a achitat-o în întregime.

Având în vedere argumentele anterior precizate, se constată că societatea și-a îndeplinit obligațiile fiscale aferente anului 2016 în ceea ce privește impozitul pe profit, astfel că acesteia **nu i se poate imputa plata debitului în sumă de X lei** stabilit prin Decizia de impunere nr. X/07.09.2017.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală în mod eronat au stabilit și au preluat în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/07.09.2017 impozitul pe profit suplimentar aferent anului 2016 în sumă de X lei.

Având în vedere cele reținute anterior, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se vor aplica prevederile art. 279 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat”,

și, în consecință, se va admite contestația formulată de societatea X SRL și se va anula parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X/07.09.2017 pentru suma de X lei reprezentând impozit pe profit.

Pentru considerentele reținute în prezenta decizie și în temeiul prevederilor legale invocate, se:

DECIDE

Admiterea contestației și anularea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice **nr. X/07.09.2017** emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P X, **pentru suma de X lei**, reprezentând impozit pe profit.

Director General
X

